

ske paa Bekostning af den bestaaende Forbindelse ved kørende Post mellem Hasle og Fiskerlejet Vang. Det er en Forbindelse, i hvis Opretholdelse baade Vang, en Del af Rutsker Sogn og Hasle er stærkt interesserede.

Ogsaa paa et andet Spørgsmaal vedrørende Postvæsenet maa jeg henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed. Ifølge Postloven gælder Lokalporto en indenfor det Omraade, der er underlagt et regnskabsførende Postkontor. I de sidste to Somre er der i Turisttiden blevet oprettet et saadant i Allinge-Sandvig Kommune, nemlig i Sandvig. Derved er Lokalporto ophævet indenfor denne fattige Kommune, som i Forvejen er saa haardt stillet, og Resultatet er blevet, at hvis en Mand i Allinge vil skrive et Brev til en Forbindelse i Sandvig, maa han betale fuld Porto. Dette er jo ret uheldigt, og det forekommer mig, at der ikke vilde være noget til Hinder for, at Postbesørgelsen i Sandvig, selv om Turistbesøget i Sommermaanederne forøger Befolkningstallet, kunde foregaa, uden at man behøvede at oprette et nyt regnskabsførende Kontor. Allinge-Sandvig Kommune bestaar ganske vist af to Byer, Allinge og Sandvig, men disse er faktisk sammenbyggede og danner nu egentlig kun een By. Jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil tage under Overvejelse, om det ikke er muligt i Fremtiden at forskaane Byen for at faa sin Lokalporto ophævet.

Maa jeg for øvrigt anbefale den højtærede Indenrigsminister at overveje, om ikke det var muligt i det hele taget at ophæve alle Postgrænser paa Klippeøen. Jeg synes, at Bornholm er en saa bestemt afgrænset Del af Landet, at man meget godt der kunde indføre Lokalporto over det hele. Saaledes som man nu har inddelt Øen i Distrikter, virker Portobestemmelserne meget uheldigt. Jeg skal eksempelvis anføre, at man for Lokalporto i Rønne kan forsende et Brev ca. $3\frac{1}{2}$ Mil ud i Landet, medens man i Allinge-Sandvig i Sommer ikke har kunnet faa et Brev sendt nogle faa Hundrede Meter for Lokalporto, og jeg ved, at der er flere Landsogne paa Bornholm, som er skaaret tværs over, saaledes at Lokalporto faktisk ogsaa er ophævet indenfor Sognekommunernes Grænse. Dette er jo et ret urimeligt Forhold, og jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Jeg skønner ikke, at der, selv med de Bestemmelser, som nu findes i Post-

loven, vil være noget til Hinder for at indføre Lokalporto for hele Bornholm.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger, som er foranledigede ved nogle Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem fra Kolding (Laurson). Det ærede Medlem henstillede til Kultusministeren, om der ikke var Mulighed for at faa Skoleloven af 29. Marts 1904 § 1 ændret saaledes, at den Undtagelsesbestemmelse, der nu er med Hensyn til Udskrivning før det 14de Aar af de Børn, der fylder 14 Aar i Sommerhalvaaret, ogsaa kom til at gælde for de Børn, der fylder 14 Aar i Vinterhalvaaret. Det ærede Medlem mente, at man muligvis rent administrativt kunde ændre Skolelovens Bestemmelse om, at Skolepligten normalt først ophører med Slutningen af det Halvaar, i hvilket Barnet fylder 14 Aar. Jeg maa absolut udtale mig imod, at Skoleloven paa dette Punkt forandres i den af det ærede Medlem ønskede Retning. Det, det ærede Medlem ønskede, var i Virkeligheden, at man skulde nedsette den skolepligtige Alder for Børn. Ifølge Skoleloven af 24. Marts 1899 er Forholdet dette, at de Børn, der fylder 14 Aar i Sommerhalvaaret, kan udskrives om Foraaret, altsaa før de fylder 14 Aar, naar de, vel at mærke, opfylder de Fordringer, som stilles til dem med Hensyn til Kundskaber, eller der er særlige Forhold i Hjemmet, der taler for, at de udskrives af Skolen, og Skolekommissionen billiger Udskrivningen. Nu ved jeg meget vel, at denne Bestemmelse i Skoleloven af 1899 i vide Kredse, navnlig paa Landet, fortolkes paa den Maade, at selv om disse Undtagelsesbestemmelser, jeg her nævner, ikke opfyldes, kan Børn, der først fylder 14 Aar hen i Sommerhalvaaret, dog udskrives om Foraaret. Men det er et meget uheldigt Forhold, og det vilde være en Forringelse af Folkeskolen i det hele taget, om man vilde udvide denne Bestemmelse til ogsaa at gælde for de Børns Vedkommende, der fylder 14 Aar i Vinterhalvaaret. Jeg har i mange Aar haft Sæde i Skolekommissionen og haft Lejlighed til at erfare, at Skolemyndighederne egentlig kun har Ulemper af disse Undtagelsesbestemmelser i Skoleloven af 1899, og de vil faa yderligere Ulemper at føle, hvis Undtagelsesbestemmelserne ogsaa kom til at gælde de Børn, der fylder 14 Aar i Vinterhalvaaret. Der er ingen Grund til at nedsette den skolepligtige Alder, og der er navnlig ingen Grund til at gøre det, saa længe man endnu ikke har faaet nye